

(ค)

บทคัดย่อ

- ชื่อรายงานการวิจัย** : การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์ความต้องการทางภาษาเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับผู้ขับรถโดยสารสาธารณะ (แท็กซี่)
- ชื่อผู้วิจัย** : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล รุติเวส
- ปีที่ทำการวิจัย** : 2559

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (The Research and Development) ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์ความต้องการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่องานบริการของผู้ขับรถโดยสารสาธารณะ (แท็กซี่) 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์ความต้องการทางภาษาสำหรับผู้ขับรถโดยสารสาธารณะ (แท็กซี่) ให้มีประสิทธิภาพในระดับดี และ 3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์ความต้องการทางภาษาสำหรับผู้ขับรถโดยสารสาธารณะ (แท็กซี่) โดยบูรณาการวิธีวิจัยเข้ากับโครงการวิจัยย่อยที่ 2 และ 3 โดยการสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการทางภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ ใช้กลุ่มเป้าหมายเดียวกัน คือ สหกรณ์แท็กซี่ ผู้ประกอบการ ผู้ขับรถแท็กซี่ ภาครัฐและเอกชน ร่วมกันสนทนาประเด็นเฉพาะ (Focus group) ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลพื้นฐานดำเนินการวิจัยในโครงการวิจัยย่อยที่ 1 โดยการใช้แบบสอบถามรวบรวมสภาพปัญหา และความต้องการทางภาษาจากผู้ขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวมจำนวน 400 คนได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการ สหกรณ์แท็กซี่สุวรรณภูมิ 2) กลุ่มผู้โดยสารชาวต่างประเทศที่ใช้บริการรถสาธารณะแท็กซี่ 3) กลุ่มผู้ขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ถึงสถานการณ์การให้บริการ ตัวภาษาและสำนวนที่ใช้ จากนั้นดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยการผสมข้อมูลเข้ากับผลการวิเคราะห์การสร้างแรงจูงใจเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านทัศนคติ พฤติกรรมและแรงจูงใจ จากโครงการวิจัยย่อยที่ 2 และผสมข้อมูลเข้ากับผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายด้านกระบวนการ ด้านงบประมาณ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านผู้เชี่ยวชาญ จากโครงการวิจัยย่อยที่ 1 ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัย พบว่า

1. สภาพปัญหาและความต้องการทางภาษาเพื่อการประกอบอาชีพของผู้ขับรถแท็กซี่ มากที่สุดคือ การไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูด ต้องการกิจกรรมด้านการสนทนากับอาจารย์เพื่อได้ฟัง และเลียนแบบการออกเสียงของอาจารย์เจ้าของภาษา ทักษะการสื่อสารที่ต้องการได้รับการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ การพูด หัวข้อการอบรมที่ต้องการมากที่สุด คือ ตัวเลข จำนวนนับและลำดับที่
2. หลักสูตรการฝึกอบรมฯ ตั้งอยู่บนการวิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นของผู้ขับรถแท็กซี่ ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์มาจากผู้มีส่วนได้เสียจากการให้และรับบริการแท็กซี่ กิจกรรมการเรียนการสอนอิงอยู่บนแนวคิดการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ที่ผู้เข้า อบรมใช้กระบวนการ

(ง)

ทางปัญญาในการเรียนรู้ภาษาจากปฏิบัติการงาน สอดแทรกแรงจูงใจเพื่อปรับทัศนคติและความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาตน ใช้การร่วมกันสอน (Co-teaching) ระหว่างอาจารย์ผู้สอนชาวไทยและต่างประเทศ ผสานจุดเด่นของครุภาษา 2 กลุ่มเข้าด้วยกัน การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายจากภาครัฐและเอกชนทำให้เกิดการยอมรับในหลักสูตรฝึกอบรมฯ การจัดสรรสมาชิกของสหกรณ์แท็กซี่และการเชิญชวนสมาชิกในเครือข่ายแท็กซี่ให้เข้ารับการอบรม

3. หลักสูตรการฝึกอบรมฯ มีคะแนนประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.50 / 88.30

Abstract

Research Title : The Development of Training Curriculum for Enhancing Taxi Driver's English Speaking Skill via the Language Needs Analysis

Author : Duangkamol Thitivesa

Year : 2016

This study is a research and development program employing mixed method of qualitative and quantitative research designs. Three aims were set to guide the study: 1) to identify English speaking problems and needs of Thai taxi drivers for the purpose of improving their service, 2) to develop a training curriculum for enhancing taxi drivers' English speaking skill via the need analysis, and 3) to study the effectiveness of the developed training curriculum. Perspectives over the taxi drivers' difficulties and needs of their English for occupation development were done via a focus group carried by three researchers of the three research projects. Sharing the same sampling group of taxi coop entrepreneurs, taxi drivers, representatives from state and private units, the research project#1 researcher learned a unified view over the needs, and used them as part of her information for training curriculum development. Questionnaires were launched to 400 taxi drivers in Bangkok and metropolitans, chosen via the multistage random sampling. In-depth interviews were conducted with a purposive sampling of taxi coop entrepreneurs, foreign passengers, and taxi drivers in the areas. Their verbal accounts were analyzed for the choice of linguistic features and communicative situations in taxi services. Data on motivation for learning, learning behaviors, and drives as prompts for desired action (from research project#2) and that on the collaboration among taxi stakeholders involving taxi services (from research project#3) to strengthen supports in regards of budget, methods, materials, and public relations were used as part of the training curriculum development. This study reported that:

1) the taxi drivers' difficulties and needs of their English for occupation development were low or even participation during language activities, and

(๑)

conversation practice with native teachers as a model for articulation. Speaking and numbers are the most wanted skill and topic to be studied.

2) The developed training curriculum was characterized by the followings: the needs analysis of what required for the taxi drivers' speaking skill improvement, information gained from shared views of the stakeholders involving taxi services, utilization of Task-based Learning (TBL) to guide teaching and learning activities and draw participants' mental actions to comprehend the use of language through tasks, use of motivations as prompts for direct desired proper learning behavior, use of co-teaching between native and Thai teachers to draw the best of each for participants' benefits, and the acceptance of the training curriculum resulting from involving stakeholders in taxi business

3) the effectiveness of the developed training curriculum was at 81.50 / 88.30.